

Aquest nus que m'ofega

Escric, entre d'altres raons, per poder dir el que no he dit

Foto: gabe popa

Hi ha moltes coses que no m'han deixat dir o no m'he atrevit a dir. No pas perquè hagi viscut (en) una dictadura o perquè m'hagin fet explícit que no les podia dir, sinó per aquells contextos, aquelles expressions, aquelles mirades que ja t'ho diuen tot, o que et diuen una bona part d'un tot que no cal entendre per complet; que et diuen, sense dir-t'ho, que *això no*.

De vegades penso que un dels motius pels quals escric és aquest. Per una necessitat d'expressió vinculada a aquest fet. Escric, entre d'altres raons, per poder dir, per poder dir el que no he dit. No pas per dir aquelles paraules exactes, les que havia de dir, que tampoc no sé ben bé quines són, i que no vaig dir en cadascun d'aquells moments, però sí per dir, per dir sense treves, per dir una quantitat de paraules o una densitat lingüística de fenòmens equivalent a la que vaig callar; per desfer aquest nus que m'ofega.